

Het historisch besef van 'smart'

(Of: is 'factless politics' de toekomst?)

Wat is uw eerste geachte als u leest: "een slimme laadpaal" of "een slimme meter"? Ik ervaar dit soort uitspraken als erg verwarrend. Meestal snap ik wel waar het grosso modo over gaat, ik weet wat een laadpaal is en ik snap wat een meter is. Maar om dan te begrijpen waar het bijvoeglijk naamwoord, in dit geval 'slimme', op slaat is dan weer veel gevraagd. Niet dat ik niet snap wat slim is, maar juist 'wat wordt hier nu weer met *slim* bedoeld'? Automatisch denk ik dan bijvoorbeeld dat een 'slimme meter' iets heel slims doet waar ik iets aan heb. Helaas, niets is minder waar. Het 'slimme' van de Smart Meter (in het Engels klinkt het al gelijk een stuk interessanter) blijkt alleen voor de Netbeheerder interessant te zijn. De slimme meter 'vertelt' de Netbeheerder hoeveel energie ik gebruik waardoor hij geen meter-opnemer meer hoeft langs te sturen.

Voor mij zou de meter pas slim zijn als deze mij zou vertellen wat de stand-by verliezen in mijn woning zijn en mij waarschuwt als ik ergens vergeten ben het licht uit te doen. Slim is hier dus alleen maar het 'regelmatig verzenden van de gemeten waarden', eerlijk gezegd wordt ik daar niet warm of koud van. Deze technieken bestaan in de procesindustrie al meer dan 80 jaar. Ik geef toe, toen nog analoog en tegenwoordig digitaal, maar om dit nu 'Smart' te noemen?

Het lijkt erop dat diegene die hiermee begonnen is kennelijk een 'sound byte' zocht om dit aan de man te brengen. Een soort marketing dus en waarschijnlijk bedacht door een fabrikant van deze 'smart meters' die kansen zag zijn omzet te vergroten.

Voor welke doelgroep zou hij een term als 'Smart Meter' gebruiken? Had hij soms politici voor ogen? U weet wel die lieden die wij kiezen om onze wetten te maken. Een wet om slimme meters te verplichten is voor een leverancier niet slecht.....

Nu wil ik hier geen politici afkraken, daar zitten beslist hele intelligente mensen bij. Ik durf zelfs te stellen dat de meesten een meer dan gemiddelde slimheid moeten bezitten om in de politieke slangenkuil te kunnen overleven.

Een mooi voorbeeld hiervan zijn de 'slimme' politici die de 'nationalistische trom' roeren. Laten we maar zeggen Nederland uit de EU en de gulden weer terug en dan vooral minder.....

Ja, want hoe leuk het ook klinkt, zodra we een hek om Nederland zetten heeft werkelijk iedereen er last van. Je heb mensen nodig die de poortjes bedienen, het doorgaand verkeer controleren. We moeten weer geld wisselen én zodra we in het buitenland op vakantie zijn zullen we weer de hoofdprijs voor onze telefoontjes, Facebook en YouTube betalen.

Maar goed, als je feiten weglaat en alles als een mening ziet wordt het erg eenvoudig en kun je, zonder verantwoording af te leggen, bijzonder ver komen met als actueel voorbeeld de Brexit.

Een ander voorbeeld hiervan zien we in de VS. Daar waar de ene kandidaat probeert om nog enige orde in de chaos te scheppen zien we haar opponent een niet aflatende stroom aan ongefundeerde voorstellen produceren, met als absolute uitschieter het voorstel om op de grens van de VS en Mexico een muur te bouwen die de Mexicanen dan ook nog zelf mogen betalen.

Hij mag dan zo slim zijn om miljardair te zijn, maar deze slimheid lijkt mij teveel egocentrisch en op macht gericht.

In welk rijtje historische personen zou deze man toch thuis horen.....

Gelukkig leven we in een democratie en kunnen we onze politici vrij kiezen. Nu maar hopen dat wij, hier in Europa én in de VS, niet dezelfde fout maken als de Duitsers in 1933 bij hun keuze voor een Reichskanzler, deze uitkomst was desastreus en rest geschiedenis.

Wat doen wij volgend jaar? Maken wij een slimme, en vooral op feiten gebaseerde, keuze of gaan we voor 'factless politics'?

Jan W. Veltman

Reageren? jan.w.veltman@technology2success.nl

